

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: Antonie Dědečková
Název práce: VLIV ŘECKÉ EKONOMICKÉ KRIZE NA PRÁCI PRODUCENTA

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Karel Och, umělecký ředitel, MFF Karlovy Vary

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce
Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: A
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: B
Jazyková a stylistická úroveň práce: A
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) : A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava : B
Původnost práce, přínos k rozvoji obor: A
Celkové hodnocení práce (A-F) A

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Při čtení diplomové práce Antonie Dědečkové mi vytanuly na mysli časté otázky zahraničních kolegů týkající se aktuálního stavu české kinematografie. Jakoby se tuzemský film a jeho autoři, řečeno s jistou nadsázkou, dostatečně nesnažili být součástí kontextu evropské či světové filmové produkce. I proto chválím volbu tématu a způsob jeho zpracování, jde o svého druhu případovou studii aplikovatelnou na české poměry; autorka se ostatně se svým vhladem do mimořádně zajímavé nedávné historie řeckého filmu výslovně obrací na české producenty a doufá v možnost inspirace.

Dělení práce na části teoretickou a praktickou je názorné, přehledné a napomáhá snadné orientaci v textu (určitou nedůslednost v dodržení vymezení – např. při zmiňování praktických případů v teoretické části, str. 16 – nepovažuji za problém). Autorka čtenáře nejprve důkladně seznámí s historicko-institucionálním kontextem, do kterého posléze velmi funkčně zasazuje tzv. individuální prvek, tedy konkrétní filmy, jejich genezi, a zároveň formování autorského přístupu u vybraných filmařů ve velice obtížných tvůrčích podmínkách.

Způsob, jakým studentka nakládá s dostupnými, zejména zahraničními zdroji informací k danému tématu, považuji za komplexní – přeložené citace komponuje do textu velmi organicky a činí jej tak čtivým, aniž by ovšem rezignovala na jeho myšlenkovou podnětnost. V této souvislosti nemohu nepochválit jazykovou a stylistickou úroveň práce, považuji ji za vynikající a příkladnou – autorčino vyjadřování je přesné, neokázalé a s jasně formulovaným názorem. Opakované čtení jen potvrzuje oponentovu domněnku, že jde o práci, kterou bezpochyby shledá zajímavou jak odborník z „branže“, tak cinefil amatér.

Diplomovou práci jednoznačně doporučuji k obhajobě. Jelikož si velmi cením její užitečnosti coby ojedinělého českého textu zevrubně popisujícího a zároveň analyzujícího jeden z nejzajímavějších společensko-uměleckých momentů posledních téměř patnácti let a současně svého druhu praktické příručky pro producenty a zároveň tvůrce, hodnotím ji známkou **A** navzdory občasným nepřesnostem či chybám, resp. překlepům (Jarmusch str. 18, Chouchkov Brothers str. 32, chybné datum předání ceny filmu *Špičák* v Cannes str. 24 či absence kurzívy v přímé řeči na str. 44).

Na závěr si dovoluji autorce navrhnout další směr uvažování či výzkumu, neboť by mě zajímaly její poznatky a závěry. Jde o poměrně ojedinělou propast mezi víceméně neutuchající popularitou současných řeckých tzv. artových filmů na světových festivalech a dosti razantním odmítáním a přezíráním ze strany řeckých diváků, a to nejenom oněch zaměřených na spíše komerční filmy (v samotném textu je podobná zmínka u tristní divácké návštěvnosti filmů Eliny Psykou v domácích kinech).

V Praze dne 19. září 2020.

Mgr. Karel Och
umělecký ředitel
MFF Karlovy Vary